

rejse rundt i Landet og sælge et Bevis for visse maanedlige Udbetalinger, og Køberen af dette Bevis faar, naar han har udbetalt i flere Maanedes en vis Sum om Maanedes 3, 5 eller 10 Kr., hvor meget det nu er, tilbøjet visse udenlandske Præmieobligationer. Vedkommende Køber faar disse Præmieobligationer langt for dyrt; det kan enhver sige sig selv, at en Forretning, der skal bære en hel Stab af Kolportører og desuden give en god Indtægt til vedkommende Forretnings Indehaver, paaringen Maade kan være billig, og Faktum er da ogsaa, at de Folk, der købe disse Obligationer, faa dem langt, langt over den Pris de staa i Kurs til. Disse Forretninger have været drevne i en Mærætte her i Landet, og der er falden en Højesteretsdom, som hjemler disse Forretninger. Denne Højesteretsdom faldt den 12te Marts 1879. Der var faldet en Dom ved Kriminal- og Politiretten, og den blev indanket for Højesteret. En Mand, der hed Karl Gustav Sacht, drev en saadan Kateforretning, og han var bleven tiltalt derfor. Der var saa faldet Dom i Sagen ved Kriminal- og Politiretten, som frifandt Manden, og da Dommen blev indanket for Højesteret, frifandt denne ham ogsaa i Henhold til Kriminal- og Politirettens Motiver. Denne Dom gik fort og godt ud paa, for det første, at da Salg af Obligationer, som lyde paa Thænderer er fri Mæring her i Landet, kunde saadan Kolportage ikke straffes ifølge Lovgivningen, og dernæst, at da vedkommende ikke alene solgte Andele i de Gevinster, der faldt paa Præmieobligationerne, men ogsaa selve Præmieobligationerne, selve de originale Papirer, saa var det ikke Andele af Gevinstlodder, ikke Andele af Klasselodder, der var Tale om, og derfor maatte Manden frifindes. I Henhold til denne Højesteretsdom af 12te Marts 1879 ere disse Forretninger vedblevne at florere her i Landet. Men jeg skønner ikke rettere end, at de nu ere komne endnu et Skridt videre. Der findes nemlig Forretninger af denne Art her i Landet, som drives paa en Maade, der i alt Fald efter mit Støn er i Uoverensstemmelse med Lotteriloven af 6te Marts 1869. Hvem der kender Præmieobligationer, og det gør vel de fleste Medlemmer her, ved, at det er Papirer, der ere udstedte af Kommuner eller vel ogsaa af Stæder, at disse Papirer lyde i Reglen paa Smaasummer, 7, 10, 25 Francs eller saa, og at de i Reglen ingen Rente give, men at Renten opspares og uddeles i Form af Gevinster. Naar der stiftes et saadant større Laan, deles Obligationerne i en Række forskellige Serier, der udtrækkes, ligesom f. Eks.

vore Kreditforeningsserier udtrækkes herhjemme, og naar en Serie er udtrukken foredeles Seriens Gevinster mellem Seriens Nummere. Der sker altsaa to Udtrækninger, først udtrækkes selve Obligationerne, og den anden Trækning er en Gevinsttrækning, der finder Sted f. Eks. en Maaned efter. Nu gaa disse Forretninger her i Landet saaledes for sig, at vedkommende Bankier køber en saadan udtrukken Series Obligationer og sælger Andelslodder til den Gevinsttrækning, som skal finde Sted om en Maanedes Tid. Disse Andelslodder lader han kolportere rundt om i Landet. Jeg har set et saadant Bevis, som lød paa, at vedkommende Thænderer havde købt $\frac{1}{200}$ af Retten til at deltage i Fordelingen af Gevinster paa en fremmed Præmieobligation, lydende paa 10 à 25 Francs, en Gevinstuddeling, som fandt Sted en Maanedes Tid senere. Deltagelse i denne Gevinstfordeling er det, at vedkommende Mand sælger til 200 Borgere, som hver svare 3 Kr. om Maanedes derfor. I 12 Maanedes drives Forretningen paa denne Maade; hver Maaned er der en udtrukken Serieobligation, som vedkommende 200 Andelslavere skulle være fælles om at se udtrukken. For det meste udtrækkes Obligationerne selvfølgelig med Nitter. Det er saaledes 600 Kr. der betales for at faa Lov til at deltage i en saadan Gevinsttrækning — det er rent Lotterispil. Endelig naar Laanet er afsluttet, faa de en Ekstra-gevinst i Form af en lille Præmieobligation, der lyder paa en 10 Francs og kan være en 7 Kr. værd i danske Penge. Dette Forhold er efter min Mening af den Art, at det blot gaar ud paa at trække Penge ud af Folks Lomme. Det er som sagt rent Lotterispil, thi her er i Birkeligheden ikke Tale om andet end Andelsparter i selve Lotteri-gevinsterne, og jeg kan ikke se rettere, end at det er stridende imod Lotteriloven af 6te Marts 1869. Jeg kan heller ikke forstaa, at det hjemles ved den Højesteretsdom, der faldt den 12te Marts 1879. Jeg vil derfor spørge, om den højtærede Justitsminister ikke er til Sinds enten ved den bestaaende Lovgivning at sætte en Stopper for den Slags Forretninger eller, hvis det ikke er muligt, at fremkomme med et Lovforslag, som kan hindre den Slags Forretninger, thi jeg er overbevist om, at det ikke i 1869 har været og heller ikke nu er Lovgivningsmagtens Mening, at saadanne Forretninger maa drives her i Landet.

Korsgaard: Jeg ser, at der under Nr. 90 er stillet et Forslag af Justitsministeren om et Tillæg til Dagpenge til Fysici